

6.

Kuningas lõukoer istus künkale sure kiwvi otso, kästis rigi-allamad murrute mahha küllitada, suurtsuggu nihästi kui allamad — iggamees omma paika, kõrwad lahti tehha ja suud finni sulguda; Reinowadder seisits kuningasa kõrwas ja libbitses sabbaga. Kuningas turisatas paar lorda ja ütles siis: „Olge wait ja kuulge minno juttu, linnud nihästi kui ellajad, kehwad ning rikkad, weiked ning sured, kõik kuulge nüüd minno sõnnu! Teie, minno sured issandad, ja kõik teised kuninglikko au ning wolli ka-allamad: Reinowadder rebbane seisab siin minno wolli al; äriseje aea eest peeti nõu, tedda wõlla puu; agga temma on meie kuninglikko au-järje ees paljo sallaasju ülestunnistand, sellepärast fingime temmale ueste omma kuninglikko armo ja wõtame temma juttu uskuda. Peale sedda on kuningana, meie aumäärt abbikasa temma eest wägga passunud, miepärrast Reinowadderiga leppin ja kerre ning ello priuse temmale tõutan. Meie kuninglik pol ning wolli saab eddespidi ka Reinowadderit kaitsema ja temma ülle warjama; siin kässin minna teid, kui ello teil armas on: austage Reinowadderit, temma naist ja lapsi iggas kohhas, kus teie — olgo õset ehk päwal — nendega kokko juhtute. Minna ei wõtta piksemalt kaebtusi Reinowadderi peale enam kuulda, mis kadendus ning kurjus temma peäle tõstab; temma endised kurjad tööd jägo unnuetusse, sest temma atkab tõttelikkalt meelt parrandama. Omme ommiko warra wõttab temma pauna selga ja keppi kätte ja lähheb wagga mehhe kombel Kusalusse endisid pattu kahetssema, egga tulle enne taggasi funni kõik wannad wõllad andeks on sanud.“ — Hints ütles tullise wihhaga suud möda Kriimsilma ja Meissläppa issandale: meie tö ja waew läks üsna tuulde, oh olleffime faugel — faugel siit, ehk neelaks maa meid alla! Käl armo leidnud Reinowadder meid kolmekeste nüüd uflatusse

sabab. Üks film mul lõppes, nüüd fardan teise eest! Meissläp kostis: Ma näen, mõnnus nõu on meil kallis assi! Agga Kriimsilm ütles: Se assi on kül kantsakas, siiski läfti jalla pealt kuninga jure. Temma astus Meissläppaga seltsis wihhaga kuninga ja kuningase ette, seal tõstsid nemmad kahbekeste paljo kaebtusi Reinowadderi peale ja räkisid äkkilise sõnnoga; agga kuningas ütles: „Kas teie minno juttu ei olle kuulnud? Minna ollen Reinowadderi uest armoga wasto wõtnud. Mis teie, tollwannid, weel tabhate?“ — Kui kuningas nõnda wihhaga ütelnud, käskis ta mõllemid finni wõtta, siduda ja wangitorni eita; sest Reinowadderi jut nende sallakurjusest tullis kuningase meele.

Äkkiselt olli Reinowadderiga luggu opis teisiti läinud; temma peasis kimbust ja tõukas oima pealekaebajad äbbi ning willetsuse siöse. Kawwalal kombel oskas temma adja nõnda tallitada, et tük nahla larro turja pealt — pikkuti ning laiuti üks jalg — mahha nulliti ja temmale tee paunaks tehti. Kuningasa käest pallus Reinowadder weel passlid, üteldes: Teie wallitsete mind, armoline kuninglik emmand, armo teekäisaks, aidke mind nüüd teele walmistada. Kriimsilma issandal on laks pari passlid, egga se paljo olleks kui teise pari mulle annaks. Tallitoge, armoline emmand, sedda adja kuninga, meie issanda läbbi. Ka Kriimsilma emmand wõiks omma kingadest ühhe pari mulle anda, temma istub enamist koddo lee-paeal, mis ta seal kingadega teeb.“ Kuningana kostis naeratades: „Nemmad wõiwad mõllemad teile pari kingi anda!“ Reinowadder tännas wisakast-elduse eest ja ütles kumardades: „Mul on nellit uut kinga, nüüd ei tahha ma piksemalt oega wibitada. Kõige õnnistuse offalitseks, mis wagga teel nõuan, peate teie aus emmand ja kuningas sama; teie mõllemade eest tabhan kolmkorda iggapäw palwet piddada. Jummal sago teile üksford kõik armo rohkest lättetasfoma, mis mulle waejele ollete näitnud.“